

[Jens Thomsen.]

bag Lyset ved min Valgkampagne, og jeg personlig ønsker ogsaa fuld Klarhed i denne Sag. Der er faldet saa mange Beskyldninger om Æreskænderi, at der kunde være Grund til gennem et sagligt Bevis at faa konstateret, hvem det er, der har gjort sig værdige til denne Beskyldning.

Det ærede Medlem Hr. Simonsen udtalte fra denne Talerstol i Gaar, at jeg i 1933 fik Licenser til Belgien — det staaer paa Sp. 1295. Denne Udtalelse er imidlertid fuldstændig usandfærdig. Jeg har i lang Tid arbejdet paa at faa Passersedler til D. K. L., Landbrugets Andelsorganisation, men jeg har aldrig søgt om at faa nogen til mig selv. Jeg har imidlertid aldrig opnaaet at faa Licenser til eller Passersedler til D. K. L. og selvfølgelig heller ikke til mig selv til privat Brug. Enten har det ærede Medlem Hr. Simonsen fremsat en bevidst Usandhed, eller ogsaa har han bevidst, at han intet Kendskab har til det, han taler om. Naar det ærede Medlem anstrenger sig for at stemple andre som Æreskændere, er det i hvert Fald meget uheldigt at betjene sig af saadanne Midler.

Der er nu her talt saa meget om Kreaturpriserne, at det maaske er betimeligt at fremkomme med nogle faa saglige Oplysninger om, hvad der er passeret med Hensyn til disse Spørgsmaal. I 1933 havde vi saadanne Forhold, at Handelsmændene havde meget store Fortjenester paa de Kreaturer, som blev sendt til Belgien. En bekendt Eksportør fra København foreviste dengang en Afregning for den højtærede Landbrugsminister for at vise de utilfredsstillende Priser, som Landbruget opnaaede. Afregningen udviste — efter min Hukommelse — følgende: i Indkøbspris for en Sending Kreaturer 907 Kr., Nettoafregning for disse Kreaturer 1 817 Kr., altsaa en Fortjeneste paa godt og vel 100 pCt. Direkte kom der ikke andet ud af det end en Udtalelse fra den højtærede Landbrugsminister, der gik ud paa, at det var en rigelig Fortjeneste.

Paa Grund af de gode Fortjenester til de rationerede Markeder var det jo en bedre Forretning for Eksportørerne at købe paa Markedet og sælge for egen Regning, og det var ganske naturligt, at det var vanskeligere at opnaa Tilladelse til at faa sendt Kreaturer med i Kommission. Imidlertid fremkom der Kritik af de store Fortjenester, og Resultatet deraf blev, at der blev fastlagt Priser, der skulde betales paa Markederne af Handelsmændene, for at

disse kunde faa Lov til at sende Kreaturerne til Belgien. Dette bevirkede, at Eksportørerne hellere vilde tage Kreaturer i Kommission end købe til de fastsatte Priser, og der blev derfor i 1933 let Adgang til at faa Kreaturer sendt med i Kommission. Det var den gode Tid. I 1932 saa jeg ikke een daarlig Afregning, og fra 1933 saa jeg mange Afregninger fra Belgien, men jeg saa ikke een af dem, som udviste en saa høj Pris, som Handelsmændene skulde betale paa Markederne, og mange Handelsmænd betalte da dyre Lærepenge for deres Kommissionsafsætning.

Det var jo Eksportudvalget, der fastsatte de ugentlige Priser, som Handelsmændene skulde betale paa Markederne. Eksportørerne, der var Medlemmer af Eksportudvalget, fremlagde deres Regnskab for Eksportudvalget, og efter de Oplysninger, jeg fik, viste disse Regnskaber ogsaa stadig væk store Tab. Da jeg engang talte med det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen, der var Formand for baade Reguleringsudvalget og Eksportudvalget, om dette mærkelige Forhold, udtalte det ærede Medlem til mig, at „der er noget, vi ikke kender, er jeg klar over, for ingen skal bilde mig ind, at Eksportørerne ikke blot Uge efter Uge, men Maaned efter Maaned sætter Penge til paa deres Handel“.

For at faa yderligere Oplysninger om Fremgangsmaaden tillader jeg mig at spørge det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen, om Gaaden i denne mærkelige Fremgangsmaade senere er blevet løst. Fremgangsmaaden kunde naturligvis benyttes til at slaa de Handelsmænd ud af Markederne, som med Erindring om de gode Fortjenester i 1932 stadig følte Trang til at sende Kreaturer i Kommission til Belgien.

Det ærede Medlem Hr. Krag har været travlt beskæftiget med at afklæde mit Parti. I Gaar erklærede det ærede Medlem, at Afklædningen af Partiets Formand nu var fuldført. Disse Afklædningscener minder mig noget om et Billede, jeg engang saa af en Mand og en Kone, der havde været oppe at nappes lidt; Manden endte under Bordet, men da han havde faaet Modet igen, raabte han: Saa du, hvordan jeg stod mig! Det ærede Medlem Hr. Krag plejer ikke at være tilbøjelig til at møde Modparten ude ved Vælgermøderne, og Vælgerne udgør dog det store Nævningeting, som rettelig skal dømme Parterne imellem i saadanne Spørgsmaal. Jeg var under Valgkampagnen til et Møde i Ringkøbing sammen med det ærede Medlem, og at jeg da blev behandlet